

CAMBROTES, LES

Arenc

Berguedà

Vallcebre

Desnivell: 42 m

Recorregut: 350 m

Calcàries

Sinònims: V.A.C., Avençs del

Localització

A la part superior de la cinglera S del Boixater, que s'estén en sentit aproximat E-O des de Sant Corneli de Fígols fins a Fumanya.

Arribem fins al Grau de la Mola, en un marcat revolt de la carretera que connecta Sant Corneli amb Fumanya. En aquest punt hi ha un pas natural que permet enfil·lar el cingle còmodament per camí. Aquí també hi ha diverses vies d'escalada. Pugem pel grau i seguim el camí cap a l'esquerra. Avancem durant aproximadament 10 o 15 minuts, fins a trobar una derivació del camí que marxa a la dreta cap a Vallcebre passant per Santa Magdalena. En aquest punt descartem el camí de la dreta i també abandonem el que veníem. Ens endinsem pel mig de l'espès bosc cap a l'esquerra, direcció a la cinglera. No hi ha camí, i costa avançar per un bosc farcit de boixos. Ben a prop de la cinglera començarem a trobar algunes esquerdes, i seguint-les cap a ponent trobarem la zona amb els passadissos més fondos.

Boca	Latitud / Longitud	UTM	Altitud
CAMBROTES, LES	42.18302, 1.82052	31T (ETRS89) 402598 4670771	1450 m

Descripció

Conjunt d'esquerdes paral·leles al barranc i molt properes a ell, tot formant unes canals de més o menys fondària, encara que estretes, al fons de les quals s'obren diferents passos que continuen en profunditat (generalment poca), amb una configuració molt complicada pels blocs encastats en els punts més estrets, arribant fins i tot a donar la sensació de tractar-se de cavitats diferents.

La primera esquerra que trobem és recta en sentit E-O, molt estreta i poc profunda, tot trobant-se obstruïda en molts punts per blocs, o bé tancada en altres; aquesta presenta una llargària de 40 metres fins el punt on s'ajunta amb una altra de característiques i longitud similars, que obliquament es dirigeix cap al SO i degut a la seva estretor desapareix en algunes zones. A partir de la unió d'ambdues esquerdes la resultant és més ampla i forma una canal poc profunda que es dirigeix al SO durant uns 12 metres fins arribar a una depressió d'uns 5 metres de diàmetre i també un 5 de profunditat, formada per la conjunció de dues noves branques; una d'elles presenta un desenvolupament de 25 metres vers l'O i l'altra es dirigeix al NO, per girar després al SO i ajuntar-se amb l'anterior.

A continuació d'aquest sector més oriental s'inicia el tram central de la cavitat, format per una única canal amb una amplada que oscil·la entre 2 i 4 metres, amb el fons molt pedregós i que progressivament va guanyant profunditat, tot obrint-se pous i galeries que permeten superar els 20 metres de desnivell en alguns punts. Aquesta canal es dirigeix pràcticament al NO per espai d'uns 20 metres i gira després 90° al SO fins que després d'uns 20 metres més surt a l'exterior del cingle. Aquí comença un nou diverticle, més profund, que es desenvolupa paral·lel a la cinglera fins que torna a sortir a l'exterior uns 20 metres més endavant, mitjançant diverses finestres obertes a diferents nivells. Surt d'aquí una nova progressió de l'esquerda principal cap al NO, que queda tancada després de poc més de 30 metres al punt on comencen les esquerdes més occidentals.

El sector occidental es caracteritza per un descens parcial del pla superior de la muntanya en la seva part més propera al cingle; aquest balcó es presenta molt molt tallat per un conjunt d'esquerdes estretes de variades direccions obstruïdes en molts punts pels encastaments de blocs, encara que interiorment es troben entrelaçades i prenen unes direccions diferents a les exteriors, tot constituint la part més complicada i profunda de la cavitat.

Cal dir que al peu del ressalt que delimita pel seu costat interior aquesta balconada sobre el cingle, es desenvolupa la part terminal de la canal que forma el sector central de la cavitat, encara que ara és més ampla i molt poc profunda. Al punt on havíem deixat la descripció del sector central de la cavitat, comença una canal que amb fort pendent es dirigeix cap al cingle, però en arribar als 20 metres de profunditat de la seva entrada gira bruscament i torna enrere amb la mateixa inclinació, però ara per una galeria de sostre baix, que es fa horitzontal a la part terminal, on s'obren tres xemeneies d'unió amb la part inferior de l'esquerda de la zona central abans descrita. Tot aquest sector és molt humit i es troba totalment recobert per argiles i blocs en precari equilibri, que unit a la descomposició en que es troben les seves estretes parets i sostres, fan un xic perillosa l'exploració.

El balcó superior abans esmentat es creuat per una estreta esquerra paral·lela al cingle, que presenta diferents boques de pous (numerades en pintura: GES-2, GES-3, GES-4, GES-5 - dades del 1980-) encara que interiorment formen totes una única cavitat que es descriu a continuació: L'entrada més oriental ofereix una vertical de 18 metres i el seu fons comunica perpendicularment amb el punt situat a la cota -20 de la rampa abans descrita. Aquí es forma una galeria subterrània lleugerament ascendent que passa per sota de les altres boques de l'esquerda exterior, amb poca variació respecte a ella, encara que molt

emascarada i dividida per un important caos de blocs, fins arribar al cap de poc a l'entrada d'una galeria descendent també entre blocs, no explorada, però que no sembla oferir massa importància.

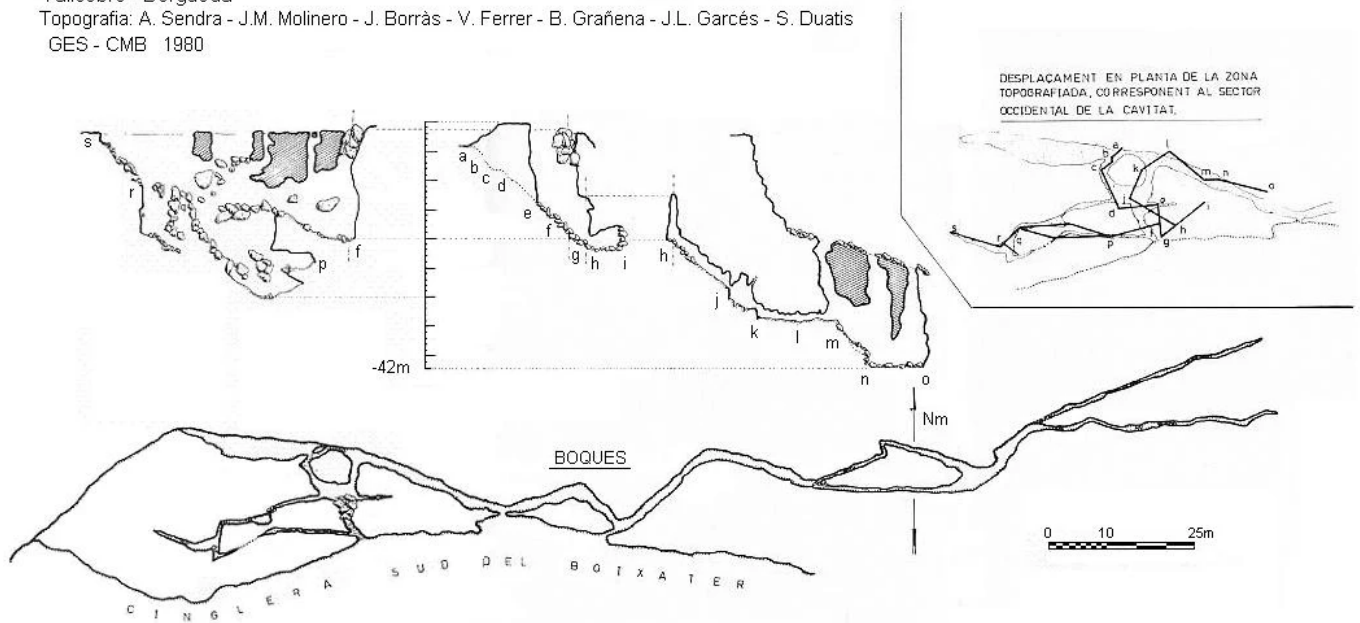
Topografies

LES CAMBROTES

Vallcebre - Berguedà

Topografia: A. Sendra - J.M. Molinero - J. Borràs - V. Ferrer - B. Grañena - J.L. Garcés - S. Duatis

GES - CMB 1980

Topografia 1 de 1